

Van Nieuw-Amsterdam naar Suriname

LANG GELEDEN ZEILDE het schip De Halve Maan de oceaan over naar Amerika. Er waren Nederlanders aan boord die daar wilden gaan wonen. Amerika was al eerder ontdekt door Columbus. Hij had de bewoners van het nieuw ontdekte land een naam gegeven: 'indianen'. Dat kwam omdat Columbus dacht dat hij in India was

aangekomen. Dat klopte niet, maar iedereen was al zo gewend geraakt aan die naam dat veranderen geen zin meer had.

Op de dag dat de Hollanders in Amerika aankwamen, maakten ze meteen kennis met de indianen. Ze kregen te eten en te drinken. De indianen kwamen met bevervellen die heerlijk warm waren.

Blij dat ze zo vriendelijk werden ontvangen, begonnen de Hollandse kooplieden met de indianen handel te drijven. Ze ruilden geweren voor bevervellen. De indianen waren heel tevreden. En ook de Hollanders kregen het steeds meer naar hun zin in Amerika. Ze zeiden tegen elkaar: 'Er is hier zo veel grond, laten we hier een huis en een pakhuis bouwen.'

Zo vroegen ze op een dag aan de indianen: 'Kunnen we misschien land van jullie kopen?'

Dat vonden de indianen een vreemde vraag. Hoe kun je nu iets kopen wat je niet kunt meenemen? Ze zeiden: 'Het water van de zee, de wolken in de lucht en het land waarop wij wonen zijn niet te koop.'

De Hollanders hielden voet bij stuk. 'We hebben land nodig waar we kunnen wonen en waar we een pakhuis kunnen neerzetten.'

'Vooruit dan maar,' zeiden de indianen. 'Waar willen jullie je huis neerzetten?'

De Hollanders wezen naar een eilandje voor de kust: 'Daar!'

'Dat eiland noemen wij Manna Hatta,' zeiden de indianen en ze bedankten voor de kralen, spiegel-tjes, bijlen en kookketels die ze cadeau kregen.

De Hollanders begonnen meteen met het bouwen van een huis op hun eiland. Na dat eerste huis kwam er een tweede huis, een derde huis en een pakhuis. Langzaam ontstond er een heel dorp op Manna Hatta. Dat dorp veranderde in een stad. De Hollanders noemden hun stad Nieuw-Amsterdam. Peter Stuyvesant werd burgemeester.

Omdat het goed ging met de handel, wilden de bewoners van Nieuw-Amsterdam hun stad graag laten uitgroeien tot een heel land: Nieuw-Nederland. Dat vonden de indianen niet goed. Ze zeiden: 'Jullie hebben nu wel land genoeg.'

Vanaf die dag maakten de Hollanders vaak ruzie met de indianen. En niet alleen met de indianen, maar ook met de Engelsen. Want ook de Engelsen wilden steeds meer land.

Het kon niet anders: er kwam oorlog van. De Engelsen veroverden Nieuw-Amsterdam en joegen Peter Stuyvesant en zijn mensen weg. Nu waren de Engelsen de baas op het eiland dat ze Manhattan noemden. De naam Nieuw-Amsterdam veranderden ze in New York.

Na een poosje hoorde de regering in Den Haag wat er in Amerika was gebeurd. Er ontstond grote woede.

'We sturen oorlogsschepen,' zeiden sommigen.

'Is dat land van de indianen al die moeite wel waard?' vroegen anderen zich af.

Toen kwam er een boodschapper uit Engeland in Den Haag aan.

'Mijn koning heeft een voorstel,' zei hij. 'Als wij Manhattan mogen houden, krijgen jullie van ons een ander land: Suriname.'

De regering dacht diep na. Suriname was een land in Zuid-Amerika. Dat klonk niet zo gek. Misschien was daar wel goud te vinden. Als je geweren en bevervellen kunt ruilen, waarom zou je dan geen landen kunnen ruilen? Het besluit werd snel genomen. De Engelsen konden Manhattan krijgen. De boodschapper ging met het goede nieuws terug naar Engeland.

Nieuwe schepen werden de oceaan over gestuurd.

Toen de Hollanders in Suriname aankwamen, werd de jacht op het goud geopend. Maar veel goud werd er niet gevonden.

'Het is hier wel lekker warm,' zeiden sommige Hollanders. 'We kunnen hier boerderijen beginnen.'

'En wie doet dan het werk op die boerderijen?' vroegen anderen aarzelend.

'De indianen!' was het antwoord.

Maar de indianen waren niet van plan om zich voor de Hollanders in het zweet te werken. Ze vluchtten het oerwoud in en lieten zich niet meer zien.

'Geen nood,' zeiden de Hollanders, 'we vinden wel ergens anders mensen die voor ons kunnen werken.'

'Waar dan?' vroegen de twijfelaars.

'In Afrika!' antwoordden de anderen.

Weer voeren Hollandse schepen de oceaan over. Nu

naar Afrika. Daar werden zo veel mogelijk mensen gevangengenomen en naar Suriname gebracht. De Afrikanen werden gedwongen op boerderijen te werken.

Later voeren de schepen zelfs helemaal naar India. Ook uit dit land werden mensen meegenomen naar Suriname. Op die manier kwamen er toch nog heel wat echte indianen in het land van de indianen te wonen.

Niemand vroeg zich af of al die mensen wel gelukkig waren. Nederland kon tevreden zijn: goud was er niet veel gevonden, maar het lukte toch heel goed om rijk te worden in zo'n heerlijk warm land als Suriname.

En zo... is het echt gebeurd.